

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 369).

Formanden: Tingets Samtykke udkræves til, at denne første Behandling kan foregaa i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg gaar ud fra, at det høje Tings Medlemmer er gjort bekendt med Lovforslaget, som har været til Behandling i Dag i det høje Folketing og er vedtaget dér, og at jeg derfor kan fatte mig i stor Korthed.

Det Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, som jeg herved skal anbefale til det høje Landsting, skal afløse Loven af 18. November 1931. Lovforslaget er nødvendig-gjort ved den Udvikling, der har fundet Sted siden den Tid. Efter Loven af 18. November skal kun en Del af fremmed Valuta i dansk Besiddelse omsættes i danske Kroner, nemlig Eksportvalutaen; der er en hel Del fri Valuta i Markedet, og dette har vakt megen Forstyrrelse, og Forholdene har udviklet sig saaledes, navnlig i den sidste Tid, at det er blevet paatrængende nødvendigt at forelægge Forslag til Ændringer i de gældende Bestemmelser.

Det foreslaas nu her, at der oprettes en Valutacentral, at al Valutahandel centraliseres, og at Import gøres afhængig af, at der udstedes Valutaattest. Man haaber paa denne Maade at faa Herredømme over Valutaproblemet og tillige at faa Mulighed for at lempe lidt paa den skarpe Kreditindskrænkning, der har været gældende i de sidste Maaneder.

Lovforslaget er, som sagt, vedtaget af Folketinget og er vedtaget omtrent, som det blev forelagt af mig. Der er foretaget to Ændringer, den ene i § 1, hvor der i 7de Linie efter Ordet „Nationalbanken“ er tilføjet: „eller eventuelt sælges paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser“. De paagældende Effekter, hvorom Talen er i § 1, og som efter Forslaget ubetinget skulde afgives til Nationalbanken, kan efter den foretagne Ændring eventuelt blive solgt paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser. Ændringen er foretaget for ikke at gøre

hele Problemet mere indviklet end nødvendigt. Jeg tror, at navnlig Provinsbankerne vil se deres Interesse varetaget ved denne Ændring. Desuden er der foretaget den Ændring, at Lovens Gyldighedstid er indskrænket fra 3 Maaneder, som Forslaget lød paa, til kun at være 2 Maaneder.

Jeg skal anbefale det høje Tings Medlemmer at tage velvilligt mod Lovforslaget, og jeg haaber, at det kan blive vedtaget meget hurtigt.

Hauch: Det har jo allerede i adskillig Tid været klart, at den Ordning, der er truffet med Hensyn til vore Valutaforhold, rummede meget betydelige Vanskeligheder, og i det hele er Valutaproblemet jo herhjemme kommet til at ligge svært, ogsaa paa Grund af de meget betydelige handelspolitiske Vanskeligheder, som taarner sig op mod Salget af vore Hovedproduktionsvirksomheders, særlig Landbrugets, Produkter. Det Spørgsmaal, som dette Lovforslag søger at løse, har i den sidste Tid været Genstand for megen Forhandling, ogsaa her paa Rigsdagen og indenfor Rigsdagens Partier, saa jeg skal afstaa fra at komme ind paa en nærmere Udredning af en hel Række af de Problemer, som knytter sig til Lovforslaget, idet jeg gaar ud fra, at de ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at drøfte disse Ting og taget deres Stilling efter de Oplysninger, som de har kunnet komme i Besiddelse af.

Naar vi fra Venstre kan give Tilslutning til Gennemførelsen af dette Forslag, saa gør vi det ikke med Glæde; vi gør det endogsaa med ikke ringe Ængstelse, fordi vi ser, at der ved Gennemførelsen af det skabes Tilstande, som kan rumme betydelige Vanskeligheder, ikke alene for Handelen og den frie Omsætning her i Landet, men vi har i det hele vore Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at træffe saadanne Foranstaltninger, at det, som man formentlig om ikke lang Tid ophøjer til Lov, vil kunne holde. Men det, der sker her, maa jo betragtes som et Forsøg.

Jeg vil i denne Forbindelse henpege paa, at Lovforslagets § 2 indeholder nogle Bestemmelser, som jeg for mit Vedkommende hilser med stor Tilfredshed, idet det dér er angivet ret nøjagtigt, hvad man skal have Valuta udleveret til, og det er jo ret klart, at de Erhvervsvirksomheder, som skaffer fremmed Valuta til Landet, først og fremmest maa have den Valuta, som de har behov, for at man dog vedblivende kan have Valuta til Raadighed, ikke alene til dette, men ogsaa til andre Formaal.